

La sexualitat dels dracs

Un relat de: [Lluís Pagès](#)

Els dracs sempre són mascles. No ho afirmo jo, està escrit al Llibre dels Llibres: hi ha una analogia amb els diables bíblics, on se'n fa referència sovint com a dracs i són sempre masculins. Acceptada aquesta premissa, i donat el fet irrefutable que s'han de multiplicar abundantment per poder fer front a la càrrega de treball en expansió a l'Infern (vegeu com està el món, sense anar més lluny), com es reproduïxen els dracs? Quina és la seva sexualitat? Estem davant d'un repte que ha provocat maldecaps als pensadors més eixerits de tots els segles. El que segueix és una proposta que, humilment, en treu l'entrellat d'una vegada per sempre, amén.

Una de les claus per a la solució d'aquest problema cabdal pot estar en les moltes il·lustracions artístiques del drac, principalment les d'abans de la invenció de la fotografia. Totes aquelles pintures, gravats o dibuixos tenen dues característiques en comú, sovint passades per alt. En primer lloc, si el drac es mostra en un paisatge, sempre hi ha una cova al fons; generalment se li ha donat una interpretació freudiana (per allò dels forats negres...), però realment estem davant d'una cova com element més pràctic que una altra cosa. En segon lloc, la verge sacrificada apareix sempre feliç, benaurada, si no radiant, comportament amb prou feines coherent amb l'estat d'ànim de qui preveu una mort terrible. Creiem que la verge és feliç perquè pensa més en la consumació de l'acte sexual, per a ella "un destí no pitjor que la mort", que en l'ús que se'n farà d'ella com a banal instrument reproductor. I és que la cova és el lloc essencial on es produeix aquesta unió carnal, seguida de gestació i part. I què passa amb la descendència conseqüent? Evidentment, les cries mascles es converteixen en dracs i, per tant, mantenen així l'espècie. Però, i la descendència femenina? Suggerixo que es converteixen en dracs humans femenins, amb tots els qualificatius negatius, insultants i degradants que us pugueu imaginar. Els homes poden ser reptilians però, precisament per aquesta limitació cognitiva (el cervell reptilià no és més gran que una ametlla), mai seran severos o cruels en el sentit estricte de la paraula. Les dones, per contra, poden ser draconianes, i tots en coneixem exemples. Són especialment habituals en l'esfera política, arreu, no cal afegir res més. Unes quantes, no prou ferotges per assolir l'èxit polític, fugen dels cercles mediàtics i entren a la llar o a la vida acadèmica, però segueixen sent refinadíssimes en amargar l'existència del proïsme. És possible que aquesta interpretació no siguin políticament correcta, però respon a les nostres tres preguntes: com es reproduïxen els dracs, per què són felices les verges i per què tots els dracs rèptils són mascles.

Les nostres propostes es podrien provar. L'ideal és que les proves d'ADN apuntessin a la veritat. Les mostres d'ADN es podrien obtenir de dones de temperament draconià, però no de dracs, perquè estan extingits. Les mostres d'ADN del llargandaix del desert *Lacerta pyrophorus* serien valuoses, però els únics exemplars coneguts a Occident es van cremar en un incendi ocorregut al zoo de Londres ja fa uns quants dies. Si els dracs-llargandaixos encara són vius als turons propers a Lydda (Israel), com afirmen alguns naturalistes de la zona, es podria muntar una expedició per estudiar-los. Recentment s'ha descrit un sistema per mesurar la temperatura de l'aire exhalat de pacients asmàtics, i això es podria aplicar al *Lacerta pyrophorus* a fi d'identificar-lo (no cal recordar que els dracs treuen foc pels narius, altrament estariem parlant d'un vulgar cuc de terra amb potes). El problema és que no exhalarà vapor ni foc si no és davant d'una jove verge núbil i aquesta subespècie humana és, convindreu amb mi, gairebé tan extinta com el drac. Potser Lady Gaga seria una excel·lent voluntària: "lady" és senyoreta en anglès, o sigui que no ha conegut baró, i "gagà" és com ha d'estar per posar-se a prova tant la seva integritat personal com física.

Si no es pot fer aquesta investigació, encara podríem descobrir la veritat. És possible que molts lectors puguin consultar Sant Jordi (mort el 303 dC) així que Sant Pere els apressi a creuar les Portes del Cel. Sant Jordi és un expert en dracs, en aquest punt no hi ha discussió.

Per als que encara no hem deixat de patir i, a fi d'apaivagar l'angoixa per la incertesa de l'encapçalament del text, suggerixo d'estudiar la sexualitat dels diables: ofereix també una llarga vida de recerca plena de descobriments sucosos.